

DE GEBRANDSCHILDERDE RAMEN TE HEMMEN

en ramen, waaruit avondlicht straalt, wat den indruk van een feeststemming maakt. Op den voorgrond schoven tarwe, hetgeen den rijkdom en de welvaart van den Vader symboliseert.

Het geheel een ontmoeting van den rijkdom en de armoede, waarbij de verteederde blik van den vader uitdrukking is van Goddelijke barmhartigheid.

Het tweede raam links, ook in twee medaillons.

Het bovenste medaillon is genaamd: *het verloren schaap*.

Een herder met honderd schapen dwaalt in den laten avond naar huis, maar ziet dat één schaap niet is meegekomen. Hij aarzelt niet, maar gewapend met zijn lantaarn laat hij de negen en negentig andere in den steek en gaat het verloren schaap zoeken. Het oogenblik is gekozen dat hij het schaap gevonden heeft en daar verheugd mee thuis komt. Vlak vóór hem aan zijn voeten staat het schaap, dat verrukt zijn kop omdraait en met groot vertrouwen naar den Herder opziet. Aan beide zijden van den Herder staan de negen en negentig schapen, een dicht aaneengesloten, onpersoonlijke massa.

Het onderste medaillon genaamd: *de pharizeeër en de tollenaar*.

In den tempel staat in het rechtsche deel van het medaillon een Pharizeeër met sierlijk lang, slepend priesterkleed aan; hij staat er in een edele danspas met een half opgeheven hoofd, dat met een vromen blik naar boven ziet, terwijl de handen een schoone gebedshouding aannemen, de eene hand op de borst liggende, de andere als het ware een offer aanbiedende. In het rechtsche gedeelte van het medaillon ligt op zijn knieën op de tempelvloer de tollenaar, het hoofd verslagen naar beneden gebogen, de handen gevouwen en in wanhoop naar boven geheven, de geheele figuur berouw uitdrukkende: „O God, wees mij zondaar genadig”, terwijl de fraaie priesterfiguur God dankt, dat hij zoo vroom is en zooveel in de tempelbus offert.

Het treffende van deze voorstelling is, dat de pharizeeër niet als een valsche huichelaar wordt voorgesteld, maar dat duidelijk te zien is dat hij begonnen is als een oprechte mystieke figuur, maar die het slachtoffer is geworden van ijdelheid en hoogmoed, terwijl de tollenaar niet wordt uitgebeeld, zooals op vele voorstellingen ten onrechte geschiedt, als een misdadige bedelaar, maar zooals de tollenaars waren: als een rijke, goedgekleede belastingambtenaar, die op een zeker oogenblik van zijn leven tot diepgaand berouw is gekomen.